

- नियमित पत्रिका नआएमा ।
- विज्ञापनहरू दिनु परेमा ।
- ग्राहक बन्नु परेमा ।
- समयमा पत्रिका प्राप्त न भएमा ।

तिलोत्तमा

बुटवल-१० कालिकातार, रुपन्देही
फोन: ०७९-४३८५७४

वर्ष १८

अंक ३५०

०८९ कातिक १२ गते सोमबार

2024 Oct. 28 Monday

पृष्ठ संख्या ४

मूल्य रु. ४

बालबालिकाको क्यान्सर उपचार निःशुल्क

आधारभूत औषधी कम मूल्यमा उपलब्ध गराउने सरकारको तयारी

रासस/ काठमाडौं, ११ कातिक । सरकारी अस्पताल, भक्तपुर र विपी कोइराला मेमोरियल क्यान्सर अस्पताल, भरतपुरमा निःशुल्क उपचार हुने भएको छ। आगामी मंसिर १ गतेबाट निर्णय लाग्नु हुने गरी व्यवस्था मिलाइएको स्वास्थ्य मन्त्रालयले जनाएको छ। मन्त्री पौडेलले पदबाली गरेलगातै बालबालिकाको

क्यान्सर उपचार सेवा निःशुल्क बनाउन पहल थाल्नुभएको थिए। सरकाले होक व्यक्तिलाई उपचारका लागि दिने रकममा अपुग भए मन्त्रालयको आन्तरिक श्रोताबाट व्यवस्थापन गरिने प्रवक्ता डा प्रकाश बुढाथोकीले जानकारी दिनुभयो। नेपालमा हुने कुल मृत्युमध्ये ७१ प्रतिशत मृत्यु नसर्ने रोगका कारण हुने गरेको छ। त्यसमध्ये ११ प्रतिशतको क्यान्सरका कारण ज्यान जाने गरेको मन्त्रालयअन्तर्गतको इपिडियालोजी तथा रोग नियन्त्रण महाशाखाद्वारा सार्वजनिक तथ्याङ्कमा उल्लेख छ। यहाँ सन् २०२२ मा २२ हजार नयाँ विरामी देखिएकामा १४ हजार बढीले ज्यान गुमाएको पाइएको छ। नेपालमा होक वर्ष करिब १५ सय बालबालिकामा क्यान्सर देखिने गरेको महाशाखाले जनाएको छ।

यसेबीच मन्त्री पौडेलले नागरिकलाई आधारभूत औषधी कम मूल्यमा उपलब्ध गराउन सरकार तयार रहेको बताउनुभएको छ। औषधीको उचित मूल्य तथा युणस्टरवृद्धिका लागि सुधार दिन गठित समितिका पदाधिकारीसँग मन्त्रालयमा भएको छ। त्यसम्मानमा निर्वाचनका माध्यमबाट सत्तामा आउँदै भनेका थिएरी र आवाँ पनि। दुख रूला राजनीतिक दल एपाले र नेपाली कांग्रेससहितको वर्तमान सरकार राष्ट्रिय एकताको भावनाको रक्षा र देखाको हितका लाग्नां पूर्ण कटिबद्ध भएर काम गरिरहेका छ।

‘हातियार बिसाएका माझै हाँ भनेर दिने धम्कीप्रति लक्षित गर्दै प्रधानमन्त्री ओलीले माटामूली लुकाइएका खिया लागेका हाँयारले (बाँकी ३ पेजमा...)

सत्ता सौदाबाजीका लागि कुनै सम्भौता हुँदैन : प्रधानमन्त्री

रासस/ काठमाडौं, ११ कातिक । प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले सत्ता सौदाबाजीका लागि राष्ट्र र राष्ट्रियताका पक्षमा प्रश्न उठाएरी कुनै सम्भौत नगरिने स्पष्ट गर्नुभएको छ नेपाल राष्ट्रिय भूतपूर्व सैनिक तथा प्रहरी सङ्घाठनद्वारा आइतबार आयोजित राष्ट्रिय सुरक्षा र विकासमा

पूर्व सुरक्षाकर्मीहरुको भूमिका' विषयक विचार गोष्ठीलाई सम्बोधन गर्दै नेकपा (एपाले) का अध्यक्षसमेत रहनुभएका प्रधानमन्त्री ओलीले राष्ट्रियताका सवालताई ध्यान दिएर भारतको नाकाबन्दी भएका बेला चीनसँग व्यापार र पारवहन सम्भौता गरिएको स्मरण

डहरे खोलामा मोटरेबल पुलको शिलान्यास

तिलोत्तमा/गुल्मी, ११ कातिक । गुल्मीको सत्यवती सडकखण्डमा पर्ने डहरे खोलामा मोटरेबल पुल निर्माण आइतबार

निर्माण गर्न थालिएको छ। यहाँको रिडी (झारेणी-वामीतक्सर) निर्माण प्रतिनिधि सभा सदस्य डा.चन्द्र भण्डारीले यस खोलामा निर्माण गर्न

लागेको सो पुलको शिलान्यास गर्नुभएको हो। उहाँले डहरे खोलामा मोटरेबल पुल नुहुँदा नागरिकले लामो समयदेखि धैरे सास्ती भोगिएहेको बताउनुभयो। नागरिकको भावनाको मध्यनजर गर्दै रिडी-रुद्रेणी चोरकाटे खण्डका डहरे खोलासहित चारबाट पुलको निर्माण कार्य तोकिएको समयमा सम्पन्न गर्न जरी रहेको भद्रै पुल निर्माणले हिँड वर्ष १२ महिना यातायातका साधन निर्बाध रूपमा चल्ने बताउनुभयो।

नेता भण्डारीले छिठोभन्दा छिठो पुल निर्माणका लागि आपूर्ति निरन्तर पहल गर्ने बताउनुभयो। पुल निर्माण भएपछि सवारी साधनसँगै यहाँका नागरिकलाई (बाँकी ४ पेजमा...)

रासस / नवलपारा पु. ११

(नवलपारासी), ११ कातिक । नवलपारा (बर्देघाट-सुस्तापूर्व)मा जङ्गली च्याउ खाँदा एउटे परिवारका पाँचजना विरामी परेका छन्। शनिवार साँझ जङ्गली च्याउ खाँदा देवचुली-२ दुम्कौलीमा एउटै परिवारका पाँचजना विरामी परेका जिल्ला प्रहरी कार्यालयले जनाएको छ। जङ्गली च्याउ न खाँदा दुम्कौलीकी २८ वर्षीय धनमाया राजवंशी, २८ वर्षीय मदन राजवंशी, नौ वर्षीय रिदिमा राजवंशी, ४८ वर्षीय बाबुलाल

राजवंशी र ४६ वर्षीय सनमाया राजवंशी विरामी परेका जिल्ला प्रहरी कार्यालयका सूचना अधिकारी प्रहरी नायब उपरीक्षक जेशी शाहले जानकारी दिनुभयो। विरामीको चितवनको भरतपुरीस्थित पुरानो मेडिकल कलेजमा उपचार भइरहेको बताउँदै अहिले सबैको अवस्था सामान्य रहेको शाहले उल्लेख गर्नुभयो। उहाँका अनुसार घटनाबाटे थप अनुसन्धान भइरहेको छ।

काटिएको लाइन जडान गर्न आग्रह

रासस/काठमाडौं, ११ कातिक । उद्योगी, व्यवसायीले नेपाल विद्युत प्राधिकरणले उद्योगको लाइन तत्काल जडान गरी सहज रूपमा व्यवसाय सञ्चालन गर्ने वातावरण बनाइदिन ऊर्जामन्त्री र उद्योगमन्त्रीसँग आग्रह गरेका छन्। उद्योगी व्यवसायीले आइतबार ऊर्जा, जलप्रोत तथा सिंचाइमन्त्री दीपक खडका र उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्तिमन्त्री दामोदर भण्डारीलाई संयुक्त रूपमा भेरेप्राधिकरणले काटेको लाइन तत्काल जडान गर्न पहल गर्नुपर्ने माग गरेका हुन्। भेटका क्रममा नेपालमा हुने कुल मृत्युमध्ये ७१ प्रतिशत मृत्यु नसर्ने रोगका कारण हुने गरेको छ। त्यसमध्ये ११ प्रतिशतको क्यान्सरका कारण ज्यान जाने गरेको मन्त्रालयअन्तर्गतको इपिडियालोजी तथा रोग नियन्त्रण महाशाखाद्वारा सार्वजनिक तथ्याङ्कमा उल्लेख छ। यहाँ सन् २०२२ मा २२ हजार नयाँ विरामी देखिएकामा १४ हजार बढीले ज्यान गुमाएको पाइएको छ। नेपालमा होक वर्ष करिब १५ सय बालबालिकामा क्यान्सर देखिने गरेको महाशाखाले जनाएको छ।

विद्युत प्राधिकरणलगायत सरोकार भएका निकायसँग छलफल गरी यथाशीघ्र समस्या समाधानको पहल गर्ने प्रतिबद्धता जनाउनुभयो। उहाँले उद्योगीले प्रयोग गरेको लाइनबापतको रकम तिरुप्तै भन्दै प्राधिकरणले पनि लाइनकाटन नहुने धारामा गाल्नुभयो। उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्तिमन्त्री भण्डारीले 'डेडिकेटेड' र 'ड्रिकलाइन' विद्युतको बारेमा लाल आयोगले अध्ययन गरिसकेकाले उक्त आयोगको प्रतिवेदनलाई कार्यान्वयन गरेर आगाडि बढनुपर्ने बताउनुभयो।

उहाँले सुतुकको अर्थात्रन मन्दीमा रहेका बेला उद्योगको लाइन काटदा थप समस्या उत्पन्न हुनसक्ने भएकाले यथाशीघ्र समस्याको समाधान गर्न विभागीय मन्त्रालय लाम्हुर्मामा जोड दिनुभयो। कार्यक्रममा ऊर्जा मन्त्रालयका सचिवद्वय सुरेस आचार्य र सरिता दवारी, मन्त्रालयका वरिष्ठ ऊर्जा विज्ञप्ति बताउनुभयो।

प्रदेशलाई सडक आश्रित मानव मुक्त बनाउने तयारी

तिलोत्तमा/देउखरी, ११ कार्तिक । लुम्बिनी प्रदेशको मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यले लुम्बिनी प्रदेशलाई आगामी वर्ष सहयोगापेक्षी, सडक आश्रित मानव मुक्त प्रदेश बनाउन सरकारले अठोट लिएको बताउनुभएको छ।

चालु आर्थिक वर्षको नीति तथा कार्यक्रममा समेत प्राथमिकताका साथ सम्बोधन गरेको जानकारी दिँदै मुख्यमन्त्री आचार्यले आगामी वर्ष प्रदेशलाई सहयोगापेक्षी, सडक आश्रित मानव मुक्त घोषणा गर्नेगरी कार्यक्रम अधि बढाउने बताउनुभएको छ।

मानव सेवा आश्रमको मेची महाकाली राष्ट्रिय उद्धार यात्रा टोलीलाई मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद् कार्यालयमा आइतबार खात्यागत गर्दै मुख्यमन्त्री आचार्यले समावेशी भावनाको रहित भावनाको विवरण गरिने समेत जानकारी दिनुभयो।

असोजे २६ गते प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले उद्धारान गर्नुपर्याप्ति २७ गते भाषापामे मेची पुलबाट सुरु भएको उद्धाराटोली १३ औं दिनमा लुम्बिनी प्रदेशको राजधानी स्थल रात्ती उपत्यकाको देउखरी आइपुरोको छ। अभियानको अधिकारी राजधानी स्थल रात्ती उपत्यकाको देउखरी आइपुरोको हो। अभियानको क्रममा एक सय २८ सदक आश्रित मानवको उद्धार गरिएको छ। लुम्बिनी प्रदेशका सडकमा बास बस्ने जिल्लाहारूमा २८ जना सदक आश्र

दिपावलीमा उपभोक्तालाई राहत देउ

बडादौशैको विद्यार्हसंगै नेपालीहरूको दोशो ढूलो चाढ तिहार नेपालीहरूको घर आँगनमा आईपुगेको छ । दशै र तिहारलाई खचाल्तु पर्वको रूपमा पनि लिहन्छ । ठिक यही बेला बजार आम उपभोक्ताको पहुँच बाहिर पुगेको छ । हरेक वस्तुको मूल्य आकसिएको छ । तरकारी पसलदेखिं किराना पसलमा समेत तिहारको अवसरमा किनमेल गर्नेहरूको भीड छ । विगत ६ महिनायता देखिं नै नेपाली बजारमा खाद्यान्न तथा अत्यावश्यकीय उपभोग्य वस्तुको मूल्यमा आकसिमक वृद्धि भझरहेको छ । बजार नियन्त्रण बाहिर गएको हो कि भन्ने आम जनमानसले महसुस गरिरहेका छन् । संघीय तथा प्रदेश सरकारले मूल्य नियन्त्रणको विषयमा कुनै पहल गरिरहेका छैनन् । खाद्यान्नको मूल्य नियमन गर्न उपयुक्त नियमन निकाय वा संयन्त्र बनाई ऐन-कानून एकद्वार प्रणालीबाट कार्यान्वयन गर्नु आवश्यक छ । अत्यावश्यक खाद्यवस्तुको मूल्यवृद्धि नियन्त्रण गर्न वार्षिक रूपमा खाद्यवस्तुको माग, स्वदेशी उत्पादनबाट हुने आपूर्ति र नपुग खाद्यान्नको प्रक्षेपण गरी नपुग खाद्यान्न आपूर्ति व्यवस्थापन गर्ने कार्यक्रम तर्जुमा गर्न सक्ने विधिको विकास गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेको छ ।

एकात्तर्फ बजार अनुगमनका क्रममा भेटिएको तथ्यले नेपालीहरूले पुराना र सडेगलेका सामान प्रयोग गर्न वाध्य छन भन्ने प्रमाणित गरेको छ । वास्तवमा यो अति गैरजिम्मेवार काम हो । अनुगमनका क्रममा देखिने यस प्रकारका लापरवाही विरुद्ध सरकार, स्थानीय पालिकाहरूले कडा कारबाही गर्नुपर्दछ । तर, चिन्ताको कुरा के छ भने यस विषयमा सम्बन्धित निकायको ध्यान आकर्षित भएको पाइएको छैन । सरकारी निकायबाट विभिन्न ऐन-नियमको कार्यान्वयनमा समस्याहरू देखापरेका छन् । एकातिर बजार मूल्य आकसिएको छ, अर्कोतर्फ बजारमा बेच्न राखिएका गुणस्तरहिन सामानले नेपाली उपभोक्ता वास्तवमै कति ठिगिएका छन भन्ने प्रमाणित गरेको छ । सरकारले बजार नियन्त्रणमा राख्न सकिरहेको छैन ।

अभैपनि मूल्यवृद्धि नियमन नगर्ने हो भने समस्या अभै बढ्दै जानेछ र सामान्य नेपाली नागरिकले केही किन्न सक्ने अवस्था पनि हुनेछैन । आगामी दिनमा हुने मूल्य वृद्धिले नियन्त्रणको विन्दु बाहिर जान सक्छ भन्ने हेक्का राख्नु अब जरुरी छ । त्यसका लागि फेरीपनि संघीय र प्रदेश सरकारको ध्यान र चासो त्यसतर्फ जानु आवश्यक छ । खासगरि नेपालका दुई तूला चाडपर्वको अवसरमै उपभोग्य वस्तुको मूल्यमा वृद्धि हुँदा आम उपभोक्तालाई असर पर्ने भएकोले नियन्त्रणमा सरकारको ध्यान जाओस ।

भरत गौतम

अर्थात् अवसर बढ़ी हुने ठाउँमा मानिसको आकर्षण बढ़दो छ । अर्थतन्त्र बलियो भएका देश अरू देशका काविल जनशक्ति भित्तिउन विभिन्न अवसरबाट प्रभावित गराउँछन् । विकसित देशले सक्षम जनशक्ति ताने सिद्धान्त ब्रेन ड्रेनले गर्दा अन्य देशमा त्रम व्यवस्थापनमा समर्था देखिएको छ । सबल अर्थव्यवस्था हुन नसकेका देशले सक्षम जनशक्तिलाई स्वदेशमै टिकाउन हामेहहमे परेको छ । सक्षम बाहिरहेदा दक्ष जनशक्ति अभावमा समग्र क्षेत्रमा समर्था देखिन सक्ने अनुमान गर्न थालिएको छ । नेपालमा पनि दक्ष जनशक्ति स्वदेशमा टिकाउन सकिएको छैन । अन्य क्षमताका जनशक्ति पनि स्वदेशको अवसर नदेखेको अवस्था छ । गाउँबाट सहरमा बसाइँसराइ गर्ने सहरबाट विदेश जान सक्रिय हुने प्रवृत्ति बढ़दो रहेकाले जनसंख्या व्यवस्थापनमा चुनौती बढ़दै गएका छन् । राज्यले विकासको सञ्जाल गाउँसम्म लैजाँदै छ तर गाउँका घर रिंटिंदै गएका छन् । अर्को सकारात्मक पक्ष विप्रेषणको प्रभाव अनुकूल हुँदै गएको देखिन्छ । स्वदेशमा काम गर्ने जनशक्तिको अभाव हुने अवस्था एकातिर छ भने अर्कोतीर स्थानीय समाजिक र संस्कारगत कर्मसु समेत समर्था देखिएका

छन् । अहिलेको बिदेसिने दरलाई कम गर्न सकिएन भने सामाजिक र आर्थिक पक्ष कमजोर हुने अनुपान गर्न थालिएको छ । राज्य तहबाट स्वदेशमै श्रम व्यवस्थापन अनुकूल बनाउने सोचको स्पष्टता देखिएको छैन । नेपाली अवसर भएका देशमा पुगिसकेका र धैर्य जनशक्ति धकेल्ने सिद्धान्तबाट बिदेसिकाले त्यस्ता जनशक्तिको नकारात्मक पाटो बढी छ । विदेश मोह बढ्दै गएको र रोकथाम गर्ने गर्न सकिएको अवस्थाको विषय र विदेश मोह हुनुका कारण तथा समाधानका उपायका बरेमा चर्चा गर्न खोजिएको छ ।

५ व श व ब य । पी क र ण क ।
अवसर व्यक्तिले पर्नि पाउनु पर्छ । विश्वव्यापीकरणको सिद्धान्तले सीमारहित उच्च स्तरको अवसर र सेवालाई इक्ति गर्छ । मानिसले आफ्नो ज्ञान र क्षमताको अवसर उपयोग गर्न स्वदेश मात्र प्रयाप्त हुँदैन । अहिलेको विश्वले अब्बल ज्ञान उपयोगको अवसरका लागि ढोका खुला गरेको छ । प्रविधिको उपयोग गरी संसारभरिको अवसरको सूचना प्राप्त गर्न र आफूलाई प्रतिस्पर्धामा उतार्न पाउने भएकाले जनभूमि बाहिर कर्म गर्न सजिलो भएकाले विदेश मोह बढ्दै गएको हो । स्वदेशमै श्रम उपयोग हुन सक्ने बनाउन व्यावसायिक वातावरण बनाई रोजगारी सिर्जना गर्नेतर्फ ध्यान दिन आवश्यक छ । राज्यको आर्थिक सम्भावना भएका क्षेत्र पर्यटन, जलस्रोत, सूचना प्रविधि, वन तथा कृषि, खानीका क्षेत्रमा व्यावसायिकमै वातावरण बनाई मानव स्रोतको उपयोगमा ध्यान दिन रणनीतिक योजनासहित अधि बद्धू पर्ने देखिन्छ । प्राकृतिक स्रोत, प्रविधि र मानव स्रोतबिच सकारात्मक वातावरणबाट स्वदेशमै व्यवसाय र रोजगारी गर्न सक्ने अनुकूल अवस्था सिर्जना गर्ने

सार्वजनिक र निजी क्षेत्र लानु पर्ने हुन्छ । राज्यको राजनीतिक, आर्थिक र समाजिक संरचना र अवसरको सम्भावना बिचमा कस्तो संयोग छ त्यसले पनि युवा पुस्तामा प्रभाव पार्दै रहेछ । नेपालमा प्रत्येक वर्ष थप चार लाख जनशक्ति काम गर्न योग्य देखिएका छन् तर राज्यले एक लाख जनशक्ति मात्र उपयोग हुन सक्ने अवस्था छ । अरू जनशक्ति मौसमी रोजगारी वा अर्थरोजगार हुने र बेरोजगार बन्ने प्रवृत्ति छ । हाम्रो मुख्य सम्भावना पर्यटन, ऊर्जा, कृषि, खानी र सूचना प्रविधिलागतका क्षेत्रमा येष्ट रोजगारी सिर्जना गर्न सकिएको छैन । निजी क्षेत्रको रोजगारीमा सबैको पहुँच नभएको भनाइ छ । रोजगारीको माग पक्षभन्दा अपूर्ति पक्ष बढी भएकाले ज्याला जीवन निर्वाहका लागि पर्याप्त छैन । यस्तो अवस्थामा विदेशमा रोजगारीका लागि जानुपर्ने बाध्यता नै छ । अवसरको बढोत्तरी गर्ने विषयले स्वदेशभित्रको सम्भावना प्रस्त्याएको छ । सार्वजनिक क्षेत्रको कार्य कुशलता र निजी क्षेत्रको लगानीमा उत्साहले स्वदेशको सम्भावनाको बढोत्तरी गर्छ । विदेशी लगानी र प्रविधिको उपयोग गर्न राज्यले प्रभावकारी कदम चाल्यु पर्ने र स्वदेशको अवसरलाई बढाई मानवस्रोत उपयोग गर्न सके विदेशमनु पर्ने दबाव कम हैँ जान सक्छ । युवा जनशक्तिलाई रोजगारी गर्न सक्ने बनाउन शिक्षामा लगानी गर्नु पर्ने हुन्छ । शिक्षाले रोजगारीका अवसर केन्द्रित सिपर र ज्ञान दिनु पर्छ । हाम्रो शिक्षा प्रणाली नवपर्वतीनी ज्ञान र श्रम बजार प्रेरित हुन सकेको छैन । शिक्षा प्रणाली गरिखाने जनशक्ति उत्पादनमा चुकेको छ । सिपमूलक व्यावसायिक तालिम पनि प्रभावकारी हुन सकेको छैन । विश्वविद्यालय खुल्ने क्रम जारी छ । शिक्षा प्रणालीमा कहाँ कमजोरी छ र

सुधार गर्न के गर्नु पर्छ भनेतरप ध्यान जान सकेको देखिँदैन । उच्च शिक्षा पठेका धैरे जनशक्ति बेरोजगार छन् । सिप र ज्ञानलाई बजारमा बेच्न नसकदा विदेशमा जानु परेको छ । केही काबिल जनशक्ति भने विश्व बजारमा ताने सिद्धान्तबाट बिदेसिएका छन् । शिक्षालाई श्रम बजार, नवपर्वतीय सोच, जनजीविका र व्यवसायसँग जोड्न आवश्यक छ । शिक्षाले सिप ज्ञान र कार्यकुशलता बढाउन लाम्नुपर्नेमा हाप्नो शिक्षा पुरातनवादी भएको आरोप छ । केही काबिल जनशक्ति उत्पादन भए पर्न उनीहरूको उपयोग गर्न नसकदा बाहिरिएका छन् । राज्यले दक्ष जनशक्ति उत्पादन गर्न व्यावसायिक सिप र उच्च शिक्षा समयसापेक्ष बनाउन लगानी बढाउनु पर्ने र विश्वको शिक्षा प्रणालीलाई आत्मसात गरी विकाउ जनशक्ति उत्पादनमा ध्यान दिन आवश्यक छ । नेपालमा राजनीतिले राम्रो गति लिन नसकेकाले होनहार युवा बिदेसिन बाच्य भएका छन् भन्ने भनाइ छ । अस्थिर राजनीति, भ्रष्टाचार बद्दो, भन्नुनको प्रवृत्ति, जनजीविका र व्यावसायिकता प्रवर्धनमा उदासीनता, रोजगारीका अवसरको कमी, गुणस्तरीय शिक्षामा कमजोर अवस्था जस्ता शासकीय पद्धतिका कमजारीले पर्न युवा शक्ति निराश भई बिदेसिन चाहन्छन् । राजनीतिक दूरदृष्टि नहुन्, प्रतिबद्धाताको कमजोर अवस्था र सेवा प्रवाहमा झन्फट धैरे भएकाले युवा पुस्ता निरुत्साहित भई बाहिरिसे दर बढाउदै छ ।

राजनीतिले शासनको बागडेर समाल्ने र जनतालाई असल नेतृत्वबाट उत्साहित गर्नु पर्नेमा स्पष्ट दृष्टि देखिन सकेको छैन । युवा पुस्तामा असल शासनको अनुभूति नहुँदा स्वदेशप्रतिको मोहमा हास हुँदै गएको छ । शासन पद्धतिमा देखिएका विकृति अन्य गरी दूरदृष्टि भएका युवा नेतृत्वमा जान

सक्ने अवस्था सिर्जना गर्ने, कानुनी शासनमा जोड दिने, जनजीविकार व्यावसायिकताका लागि उत्साहजनक बातावरण बनाउने र विश्वको प्रगतिको लाभ प्राप्त गर्न सक्षम हुने विषयमा शासन पद्धति सक्षम हुनु पर्छ र युवा पलायन हुन उत्साहित हुँदैनन् । विदेशमा प्रिन कार्ड, स्थायी बस्न अनुमति र नागरिकको दर्जा जस्ता सुविधा उपयोग गरी गुणस्तरीय जीवन बिताउनेको जमात बढाउ गएकाले स्वदेशका युवा विदेशमा लालायित हुन स्वाधारिक हो । विदेशमा काम गर्न अवसर धैर्य हुने, उपयुक्त तलब सुविधा र जुनुसकै कामलाई पनि इज्जत र मर्यादा हुने हुँदा जस्ता पनि काममा बिदेसिन आतु देखिएको पाइन्छ । विदेशमा काम गर्नै पद्धने जमातको बढादो आकर्षणले पनि स्वदेशभन्दा विदेशमै अध्ययन प्राथमिकतामा पर्न थालेको छ । पद्धन गएका धैर्य युवा स्वदेश फक्तैनन् र जसरी पनि गन्तव्य देशमा रोजगारी र स्थायी बसेबासका लागि प्रयत्न गरिरहेका पाइन्छ । जसले युवा पुस्तामा विदेश मोह बढाएको छ । बिदेसिएका युवाले रोजगारीका अवसरबाट आय प्राप्तिपछि उपभोग्य क्षमताको बढोत्तरी गरी गुणस्तरीय जीवन बिताएका हुन्नन् । विश्व प्रविधिको उपयोग र लाभ प्राप्त गर्न सजिलो अवस्था भएकाले स्वदेशमा अनुकूलता देखेका हुँदैनन् । विदेशमा जस्तै रोजगारीका अवसर बढाउने आयस्रोतमा बढोत्तरी गर्ने र उपभोग्य क्षमता अनुकूल बनाउन राज्यले तत्पर भई हाम्रा नीति नियम युवामैत्री बनाउने र उच्च प्रविधिको उपयोग र लाभ स्वदेशमै प्राप्त गर्न सक्ने अवस्था सिर्जना नगर्दासम्म युवा बाहिरिने प्रवृत्ति रोक्न कठिन छ ।

विदेशमा अध्ययन गर्न एका युवाको अध्ययनपछि स्वदेशमा उपयोग गर्न लोक सेवा आयोगले स कारात्मक (बाटी ३ जेजान...)

युवा पलायन न्यून गर्न सुन्न

सन्दर्भः अर्थशास्त्रको यो वर्षको नोबेल पुरस्कार

ਵੈਕਣਠ ਪਾਣਡੇ

यस वर्षको अर्थशास्त्रको नोबेल पुरस्कार तीनजना अमेरिकी अर्थशास्त्रीलाई संयुक्तरूपमा प्रदान गरिएको छ ती अर्थशास्त्री हुन् डारेन यसिमण्टु, साइमन जोन्सन र जेम्स रबिन्सन। उनीहरूले देशको समग्र विकासमा सार्वजनिक संस्थाहरूको योगदान कसरी उच्च हुन्छ भने कुरामा जोड दिएर धेरै अनुसन्धान गरेका थिए । सन् २०१० मा संयुक्तरूपमा एक अनुसन्धानमूलक लेख 'द रोल अफ इन्स्टिच्युसन इन ग्रोथ एन्ड डेभलापमेन्ट' र सन् २०१२ मा लेखिएको पुस्तक 'व्हाइ दि नेसन्स फेल ?' यसिमण्टुको समूहले प्रकाशित गरेका थिए, जुन निकै चर्चित भएको थियो । धेरैले पढे, मनन गरे । यस हिसाबले यिनीहरू नोबेल पुरस्कारका भागिदार पर्हिले नै थिए भन्नेहरू पनि छन् तर ढिले भए पनि राम्रो निर्णय भयो । उनीहरूले कुनै पनि राष्ट्र विकसित हन र नहनका पछाडि त्यो गाउले

आफो देशमा कस्ता संस्थाहरुको विकास गयो भने कुराको ठूलो अर्थ राख्छ भने कुरामा जोड दिँदै आएका छन् । उनीहरु भन्छन्- आर्थिक वृद्धिलाई तीव्रता दिनको निमित्त अन्य तत्वहरु पनि उपयोगी हुन्छन्, जसमा उत्पादनका साधनहरुको पर्याप्तता, संस्कृति, जनसंख्या, भूगोल आदि पर्दछन् । तर यी सम्पूर्ण तत्वहरुलाई गुणस्तरीय संस्थाको उपस्थितिले उछिननिन्द्वा अर्थात् आर्थिक, सामाजिक विकासको निमित्त सम्पूर्ण साधन-स्रोत विद्यमान भएर पनि उचित संस्थाको विकास भएको छैन भने त्यो देश पछि पर्न जान्छ । जब समयानुकूल संस्थागत संरचनाहरु निर्माण गर्दै गइँछ, तीने मार्फत स्रोत-साधनको व्यवस्थापन हुँदै देशले विकासको गतिमा तीव्रता दिन सक्छ । अतः देशको विकास स्वतः हुने कुरा होइन, यो उचित संस्थागत संरचनाहरुको निर्माण र व्यवस्थापनबाट हुने एक सुझबुझ एवं योजनाबद्ध तयारीको परिणाम हो भन सकिन्छ ।

सम्पूर्ण साधन-स्रोत विद्यमान भएर पनि उचित संस्थाको विकास भएको छैन भने त्यो देश पछि पर्न जान्छ । जब समयानुकूल संस्थागत संरचनाहरु निर्माण गर्दै गइँछ, तीने मार्फत स्रोत-साधनको व्यवस्थापन हुँदै देशले विकासको गतिमा तीव्रता दिन सक्छ अतः देशको विकास स्वतः हुने कुरा होइन, यो उचित संस्थागत संरचनाहरुको निर्माण र व्यवस्थापनबाट हुने एक सभबुझ एवं योजनाबद्ध

तयारीको परिणाम हो भन्न सकिन्छ। डारेन यसिमग्लु, साइमन जोन्सन र जेम्स रबिन्सनहरू भन्त-राजनीतिक, आर्थिक र सामाजिक संरचनाहरूवीच पर्याप्त अन्तरक्रिया हुने गरी निर्माण गरिएका संविधान, नियम, कानून, मानक तथा संगठनहरू नै संस्था हो। कुनै पनि संस्थागत संरचनाभित्र चारवटा कुरा समावेश भएको हुन्छ। औपचारिक नियम, अनौपचारिक सामाजिक पद्धति, नियमलाई कार्यान्वयन गर्ने प्रणाली र नियमभन्दा बाहिर गरिए कुपारहरूलाई नियन्त्रण गर्ने परिपाटी। औपचारिक संस्थाअन्तर्गत सरकारी निकायहरू पर्दछन्। सामाजिक मूल्य, मान्यता, आदर्श, नैतिकता, सामाजिक सम्बन्धजस्ता कुराहरू अनौपचारिक संरचनाहरूभित्र पर्दछन्। न्यायालय, सेना, प्रहरी, मन्त्रालयहरू आदि सबै सरकारले निर्माण गरेका संस्था हुन्। यिनीहरूले व्यवस्थापन, कार्यान्वयन र नियन्त्रण विधिबाट जनतामा सेवा प्रवाहित गर्दछन्। राज्यले निर्माण गरेका यस्ता निकायहरू कसरी सेवा प्रवाह गर्दछन् र यिनीहरूलाई कसरी परिचालित गरिन्छ भन्ने कुराले संस्थाहरूको गुणवत्ता दर्शाउने गर्दछ। यसैको आधारमा राज्य समृद्ध हुने वा गरिब हुने भन्ने कुरा निक्यौत गर्दछ। 'ह्वाइ दि नेसन्स फेल ?' नामक पुस्तकमा बडो राम्रो तरिकाले संस्थाहरूको चित्रण गरिएको छ। लेखकहरूले उक्त पुस्तकमा बताएका छन् कि राज्यको निकाय वा संस्था हन वा

नहुन् दूलो कुरा होइन, बरु कस्तो
संस्थाले कसरी काम गरिराखेको
छ भने कुरा महत्वपूर्ण हुन्छ ।
यस कारण उनीहरूले संस्थालाई
दुई भागमा बाँडेर अध्ययन
गरेका छन् समावेशी र एकात्मक
(शोषणमुखी) । समावेशी
चरित्रका संस्थाहरूले समाजका
सबै तह र तप्काहरूलाई समन्वय
गरेर समाजको मूल प्रवाहमा
हिँडाउने प्रयत्न गर्दछन् । कानुनको
शासन, सम्पत्तिको हक, शिक्षा र
स्वास्थ्यमा उचित पहुँचजस्ता
कुराको सुनिश्चितता प्रदान गर्न
सदैव प्रतिबद्ध रहन्छ । यति मात्र
नभएर आर्थिक वृद्धिको निमित्त
आवश्यक पर्ने अनुसन्धान र
नवप्रवर्तनलाई प्रोत्साहित गर्दछ ।
यस विपरीत शोषणकारी एकात्मक
संस्थाहरु राज्यको सम्पत्ति र
झोतहरु केही सम्भान्तहरुको
कब्जामै रहने गरी निर्माण
गरिएका हुन्छन् । यस्ता संस्थाहरूले
जनसंख्याको दूलो हिस्सालाई पुग्ने
गरी पुनर्वितरण गरिनुपर्ने राज्यको
सम्पत्ति केही व्यक्तिहरूमा केन्द्रित
मात्र गर्ने नभई गरिब मजदुरहरूलाई
शोषण गर्न मिल्ने गरी झोत र
साधनहरुको वितरणको प्रवन्ध
मिलाइएको हुन्छ । यसबाट लगानी
र नवप्रवर्तनलाई निरुत्साहित
हुने, कानुनी राज्यको मान्यता
उल्लङ्घन हुने र समाजमा व्यापक
निराशा बढाने रिथित बन्दै जान्छ ।
यसर्थि, देशमा भएका संस्थाहरूले
कसको हितमा काम गर्दछन् भन्ने
कुराले देशको आर्थिक, सामाजिक
रूपान्तरणमा निकै ठलो भभिका

रुपन्देही सुनचाँदी व्यवसायीमा गोपाल रामदाम

तिलोत्तमा/बुटवल, ११ कार्तिक । नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी महासंघका केन्द्रीय अध्यक्ष अर्जुन रसाइलीले सुनलाई एकद्वारा प्रणालीबाट देशभरीका व्यवसायीहरूलाई बिक्री गर्ने व्यवस्था गरिए बताउनु भएको छ । नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी संघ स्पन्देहीको साथौं आठौं र नवौं साधारणसभा तथा तेस्रो अधिवेशनलाई सम्बोधन गर्दै स्पाइलीले सुनचाँदी व्यवसायीका पीर, मर्का, भावानालाई महासंघले निकै ध्यानमा राखेर काम गर्न तरपर भएको बताउनुभयो । सुन वितरण प्रणाली पारदर्शी बनाउँदै वैज्ञानिक बनाउन बताउनुभयो । कार्यक्रममा नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी संघ स्पन्देही अध्यक्ष रामकिसन बिकले सुनचाँदी व्यवसायीलाई आवश्यक कर्चा पदार्थको अभाव रहेको बताएका थिए । राज्यले व्यवसायीहरूलाई साना साना कुरामा दुख दिने गरेको नुसारे गर्दै बिकले दूला पूँजीबालाहरू व्यवसायमा हावी हुँदा वास्तविक व्यवसायी मर्कामा परेको बताउनुभयो । नेपाल

सुनचाँदी व्यवसायी संघ केन्द्रीय सदस्य दिपक विश्वकर्माले कर्चा पदार्थको अभाव भएको तथा सुन कारोबारमा राज्यको व्यवस्थापनमा कमजोर रहेको बताउनुभयो । स्पन्देही सुनचाँदी व्यवसायी संघका संस्थापक अध्यक्ष प्रेम कुमार सेन्चुरीले नेपालको सुनचाँदी व्यवसायलाई व्यवस्थित गर्न जस्ती भएको भन्नै परम्परागत पेशा गर्दै आएका व्यवसायीलाई आयुनिकीकरण गर्न संघ लान्नु पर्ने बताउनुभयो । सिद्धार्थ उद्घोग बाणिज्य संघका अध्यक्ष ठाकुर कुमार शेर्पले व्यवसायमा आउने हरेक समस्यामा आमाहरू सहयोग गर्ने सक्ने बताउनुभयो । देशको अर्थतन्त्रमा सुनचाँदी व्यवसायीको महत्वपूर्ण भूमिका रहेको श्रेष्ठको भनाई थिए । कार्यक्रममा नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी संघ स्पन्देही अध्यक्ष रामकिसन बिकले सुनचाँदी व्यवसायीलाई आवश्यक कर्चा पदार्थको अभाव रहेको बताएका थिए । राज्यले व्यवसायीहरूलाई साना साना कुरामा दुख दिने गरेको नुसारे गर्दै बिकले दूला पूँजीबालाहरू व्यवसायमा हावी हुँदा वास्तविक व्यवसायी मर्कामा परेको बताउनुभयो । नेपाल

सत्ता...

अब काम नगर्ने भन्नै नेपाली समाजलाई भुटो प्रचार गरेर धम्की नदिन सम्बन्धित पक्षको ध्यानाकरण गर्नुभयो । आफूलाई अलोकप्रिय भएको भनेर टिप्पणी गर्नेहरूलाई जवाफ दिए प्रधानमन्त्री ओलीले भन्नुभयो, “भादामा ल्याइप्काहरूले केपी ओलीको साथ धर्दयो भन्न सक्छन्, सचेत जनतालाई थाहा छ कि हामी कर्ति लोकप्रिय छौं भन्ने । ओलीको साथ धर्देको भन्नेहरूले २०८४ को निर्वाचनसम्म कुर्सिपाली, त्यसपछि परिणाम थाहाहोला ।” लोकतन्त्र भनेको छाडातन्त्र

नभएको स्पष्ट गर्दै प्रधानमन्त्री ओलीले भन्नुभयो, “नेपाल लडेर बनेको र लडेर बचाएको राष्ट्र भएकाले सिंहदरबार वा बालुवाटार कब्जा गाउँ, चुट्टै, माईै, काट्टै भन्नु छाडातन्त्र हो, प्रजातान्त्रिक शासन व्यवस्थामा त्यस्ता क्रियाकलाप सैद्धान्तिक ।” उहाँले राष्ट्रकालामा आवश्यक परे पूर्व सुरक्षकर्मी एकता र अनुसासनका साथ खटुपर्ने र नवौं पुस्तालाई प्रेरणा दिनुपर्ने बताउनुभयो । सामाजिक सञ्जालमा जाथाभाबि प्रस्तुत हुँदैहरूलाई उत्तरदारी बनाउने बाटोमा वर्तमान सरकार रहेको उहाँले स्पष्ट गर्नुभयो । सहकारी अपचलनबाटे संसदीय समितिको प्रतिवेदनलाई कानुनअनुसार संसदीय समितिको गर्नुभयो ।

युवा पलायन...

भर्ना पद्धतिमा जोड दिने र स्थायी गर्ने पद्धतिलाई क्रममः कम गरी तोकिएका काम अपेक्षित परिणामका लागि सम्याप्तिगर्न गर्न करार प्रणालीलाई प्रोत्साहन गर्न सके युवाको ज्ञान र सिप उपयोग गरी स्वदेशको अवसरले पलायन

सन्दर्भ...

गर्न सकिन्छ भन्नेतर्फ चिन्तनशील सरकारी निकायको निर्माण हुनु अपरिहार्य छ । यसबाट समाजमा लगानीको वातावरण निर्माण हुन गई आर्थिक वृद्धी तीव्र हुन सहयोग पुर्दछ । (ख) जवाफदेहिता र सुशासनको सुनिरचनात : सरकार नागरिकप्रति जवाफदेही हुँपुर्दछ भन्ने सर्वमान्य सिद्धान्त हो । यस मान्यतालाई स्थापित गर्ने हिसाबले राज्यले संस्थागत संरचनाहरू निर्माण गरेको हुन्छ । निष्क्रिय निर्वाचन, स्वतन्त्र न्यायपालिका, प्रेस स्वतन्त्रताजस्ता आधारभूत कुराहरूमा राज्य गम्भीर हुँदा जवाफदेहितोको संस्कृति निर्माण हुन सक्छ ।

यसबाट शक्ति र स्रोतको अति केन्द्रीकरण रोकन निकै सहयोग मिल्छ । सेवामा सहजता र सम्युक्तताले सुशासनलाई मलजल गर्दछ । राज्यले गर्ने हरेक कार्यमा जवाफदेहिता हुँदा नागरिकले आफूलाई मालिक भएको अनुभूति गर्दछन् । यस्तो काम समावेशी संरचनाले मात्र गर्न सक्छ । यस विपरीत यदि सार्वजनिक संस्थाहरू शोषणमुखी छूं भने देशमा विपरीत परिस्थिति उपन हुन्छ । केहि व्यक्तिहरू मात्र सम्पन्न हुँदै जाने अवस्था सिर्जना हुँदा देशमा निराशा र कुण्ठाको वातावरण देखा पर्दछ । यस हिसाबले

कम गर्न सकिन्छो । अवसर, सिप र ज्ञानको उपयोग र विश्वको प्रगतिमा समाहित हुन युवा बिदेसिन्छ । विदेश मोहाम रहेका युवालाई स्वदेशमा उपयोग गर्ने सरकारले धैर्य प्रयत्न गर्नुपर्ने देखिन्छ । युवालाई स्वदेशमा राख्न बाध्यकारी निर्वाचन सम्बन्धित हुनुपर्ने रेखांनीतिको संसदीय समितिको प्रतिवेदनलाई कानुनअनुसार

हुनुपर्ने पाहिलो सर्त हो भने अवसरको बढोत्तरी दोस्रो पर्छ । रा. ज. न. ११५१ त. क. १०१ सकारात्मक वातावरणले राज्यभित्रको अवसरलाई विश्व जगत्सँग जोडन सक्ने आर्थिक क्रियाकलाप बढ्न गई श्रम शक्तिको स्वदेशमै उपयोग हुने अवस्था सिर्जना हुन सक्छ्यो ।

यसिमग्लुहरूले राजनीतिक समावेशीतामा बढी जोड दिएका छन् । किनभने राजनीतिले नै सबै युवालाई निर्धारण गर्दछ ।

निष्कर्ष :

सम्प्रयामा लेखकहरू के कुरामा जोड दिन्छन् भने, आर्थिकरूपले वलियो अर्थतन्त्र निर्माण गर्न चाहने मुलुकले माथि उल्लिखित चार बुँदाहरू अनिवार्यरूपमा पालना गर्नुपर्दछ । यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्दछ । दिगो आर्थिक विकासका निर्वाचन सम्बन्धित हुनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा राजनीतिक समावेशीताको माध्यमबाट समावेशी संरचना निर्माणमा सबै देशहरूले ध्यान दिनुपर्ने देखिन्छ ।

यसको पूर्वसर्तको रूपमा र

